
Notă *) Traducere.

Paris, 2 noiembrie 2001

Conferința generală a Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură, întrunită în cea de-a 31-a sesiune a sa, la Paris, între 15 octombrie și 3 noiembrie 2001, recunoscând importanța patrimoniului cultural subacvatic ca parte integrantă a patrimoniului cultural al umanității și ca element deosebit de important al istoriei popoarelor, națiunilor și al relațiilor reciproce în ceea ce privește patrimoniul lor comun, știind cât de importante sunt protecția și conservarea patrimoniului cultural subacvatic și că responsabilitatea acestei obligații aparține tuturor statelor, constatând creșterea interesului și aprecierii publicului față de patrimoniul cultural subacvatic, convinsă de importanța care revine cercetării, informării și educației pentru protecția și conservarea patrimoniului cultural subacvatic, convinsă că publicul are dreptul să beneficieze de avantajele educative și recreative ale unui acces responsabil și inofensiv la patrimoniul cultural subacvatic în situ și că educarea publicului contribuie la o mai bună cunoaștere, apreciere și protecție a acestui patrimoniu, conștientă de faptul că intervențiile neautorizate asupra patrimoniului cultural subacvatic reprezintă o amenințare la adresa acestuia și că este necesară adoptarea de măsuri mai severe pentru a împiedica asemenea intervenții, conștientă de necesitatea de a răspunde în mod adecvat posibilului impact negativ pe care unele acțiuni legitime l-ar putea avea în mod întâmplător asupra patrimoniului cultural subacvatic, deosebit de preocupată de intensificarea exploatarea comercială a patrimoniului cultural subacvatic și, în particular, de unele activități care au ca scop vânzarea, achiziționarea sau schimburile de elemente aparținând patrimoniului cultural subacvatic, știind că progresele tehnologice facilitează descoperirea și accesul la patrimoniul cultural subacvatic, convinsă că o cooperare între state, organizații internaționale, instituții științifice, organizații profesionale, arheologi, scafandri, alte părți interesate și publicul larg este indispensabilă pentru protecția patrimoniului cultural subacvatic, considerând că prospectarea, explorările și protecția patrimoniului cultural subacvatic necesită accesul și folosirea de metode științifice specifice și utilizarea de tehnici și de materiale adecvate, precum și un înalt grad de specializare profesională, ceea ce indică adoptarea unor criterii uniforme în domeniu, conștientă de necesitatea codificării și dezvoltării treptate de norme referitoare la protecția și conservarea patrimoniului cultural subacvatic, în conformitate cu dreptul și practicile internaționale, în special cu Convenția UNESCO cu privire la mijloacele de prevenire și interdicere a importului, exportului și transferului ilicit de bunuri culturale, din 14 noiembrie 1970, precum și cu Convenția UNESCO privind protecția patrimoniului mondial, cultural și natural, din 16 noiembrie 1972, și Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării, din 10 decembrie 1982, preocupată de ameliorarea eficacității măsurilor luate la nivel internațional, regional și național pentru conservarea în situ a elementelor de patrimoniu cultural subacvatic sau, dacă acest lucru este necesar în scopuri științifice sau de protejare, pentru a proceda, cu grijă, la recuperarea lor, după ce a decis, în cea de-a 29-a sesiune a sa, că această problemă va face obiectul unei convenții internaționale, adoptă în această zi de 2 noiembrie 2001 prezenta convenție.

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentei convenții:

1. a) Prin patrimoniu cultural subacvatic se înțelege toate urmele existenței umane având caracter cultural, istoric sau arheologic, care au fost parțial ori în totalitate acoperite de apă, periodic sau în permanență, de cel puțin 100 de ani, cum ar fi:
 - (i) siturile, structurile, clădirile, obiectele și resturile umane, în contextul arheologic și în mediul lor natural;
 - (ii) navele, aeronavele, alte vehicule sau orice parte din acestea, împreună cu încărcătura sau orice alt conținut, în contextul arheologic și în mediul lor natural; și
 - (iii) obiectele cu caracter preistoric.
- b) Conductele și cablurile așezate pe fundul mării nu sunt considerate ca făcând parte din patrimoniul cultural subacvatic.

c) Instalațiile, altele decât conductele sau cablurile, așezate pe fundul mării și care sunt încă în uz, nu sunt considerate ca făcând parte din patrimoniul cultural subacvatic.

2. a) Prin state părți se înțelege statele care au consimțit să se considere obligate prin prezenta convenție și pentru care aceasta este în vigoare.

b) Prezenta convenție se aplică, *mutatis mutandis*, teritoriilor la care face referire art. 26 paragraful 2 b), care devin părți la prezenta convenție potrivit condițiilor definite în acest paragraf, în măsura în care termenul state părți se aplică acestor teritorii.

3. Prin UNESCO se înțelege Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură.

4. Prin directorul general se înțelege directorul general al UNESCO.

5. Prin Zonă se înțelege fundul mărilor și al oceanelor și subsolul acestora, în limitele jurisdicției naționale.

6. Prin intervenție asupra patrimoniului cultural subacvatic se înțelege o activitate care are ca obiect principal patrimoniul cultural subacvatic și care ar putea să aducă atingere materială sau să producă orice altfel de daune acestui patrimoniu, direct sau indirect.

7. Prin intervenție care afectează întâmplător patrimoniul cultural subacvatic se înțelege o activitate care, deși nu are ca obiect principal sau secundar patrimoniul cultural subacvatic, ar putea să aducă atingere materială sau să producă orice altfel de daune acestui patrimoniu, direct sau indirect.

8. Prin nave și aeronave de stat se înțelege nave de război și alte nave sau aeronave care, la data scufundării lor, aparțineau unui stat sau operau sub controlul său și erau utilizate exclusiv pentru servicii publice necomerciale, care sunt identificate ca atare și corespund definiției patrimoniului cultural subacvatic.

9. Prin Norme se înțelege Normele privind intervențiile directe asupra patrimoniului cultural subacvatic, așa cum sunt menționate la art. 33.

Articolul 2

Obiective și principii generale

1. Prezenta convenție își propune să asigure și să îmbunătățească protecția patrimoniului cultural subacvatic.

2. Statele părți vor coopera în scopul protecției patrimoniului cultural subacvatic.

3. Statele părți vor conserva patrimoniul cultural subacvatic, în beneficiul umanității, conform prevederilor prezentei convenții.

4. Statele părți vor lua fiecare sau, dacă este cazul, împreună toate măsurile necesare, în conformitate cu prezenta convenție și cu dreptul internațional, pentru protecția patrimoniului cultural subacvatic, utilizând, în acest scop, în funcție de capacitățile lor, cele mai adecvate mijloace de care dispun.

5. Conservarea în situ a patrimoniului cultural subacvatic va fi considerată o opțiune prioritară, înainte de autorizarea sau de întreprinderea oricărui fel de intervenție asupra acestui patrimoniu.

6. Elementele aparținând patrimoniului cultural subacvatic care au fost recuperate vor fi depozitate, conservate și administrate astfel încât să se asigure conservarea lor pentru o perioadă de timp îndelungată.

7. Patrimoniul cultural subacvatic nu poate face obiectul niciunui fel de exploatare comercială.

8. În conformitate cu practica statelor și cu dreptul internațional și, în special, cu Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării, nicio dispoziție din prezenta convenție nu va putea fi interpretată ca modificând normele dreptului internațional și practica statelor referitoare la imunitățile suverane sau oricare dintre drepturile unui stat în ceea ce privește navele și aeronavele de stat.

9. Statele părți veghează ca resturile umane scufundate în apele maritime să fie respectate cum se cuvine.

10. Va fi încurajat accesul responsabil și inofensiv în situ al publicului la patrimoniul cultural subacvatic, în scopuri de observare sau de documentare, astfel încât să fie încurajate sensibilizarea publicului față de acest patrimoniu, precum și punerea în valoare și protecția acestuia, cu excepția cazului în care un asemenea acces este incompatibil cu protecția și gestionarea lui.

11. Nicio acțiune sau activitate realizată în baza prezentei convenții nu poate constitui fundament pentru proclamarea, susținerea sau contestarea oricărei revendicări referitoare la suveranitate sau la jurisdicția națională.

Articolul 3

Relația dintre prezenta convenție și Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării
Nicio prevedere din prezenta convenție nu va aduce atingere drepturilor, jurisdicției și obligațiilor pe care statele le au în baza dreptului internațional, inclusiv a Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării. Prezenta convenție va fi interpretată și aplicată în contextul și în conformitate cu prevederile dreptului internațional, inclusiv ale Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării.

Articolul 4

Relația cu dreptul privind salvarea și dreptul privind bunurile găsite
Nicio activitate referitoare la patrimoniul cultural subacvatic careia i se aplică prezenta convenție nu cade sub incidența dreptului privind salvarea sau a dreptului privind bunurile găsite decât dacă:

- a) este autorizată de autoritățile competente; și
- b) este în deplină conformitate cu prezenta convenție; și
- c) asigură garantarea protecției maxime a patrimoniului cultural subacvatic în cazul oricărei operațiuni de recuperare.

Articolul 5

Activități care afectează întâmplător patrimoniul cultural subacvatic
Toate statele părți vor utiliza cele mai bune mijloace de care dispun pentru a preveni sau a atenua orice efect advers pe care l-ar putea avea activitățile care țin de jurisdicția lor și care afectează întâmplător patrimoniul cultural subacvatic.

Articolul 6

Acorduri bilaterale regionale sau alte acorduri multilaterale

1. Statele părți sunt încurajate să încheie acorduri bilaterale, regionale sau alte acorduri multilaterale ori să îmbunătățească acordurile existente, în vederea asigurării conservării patrimoniului cultural subacvatic. Toate aceste acorduri trebuie să fie în deplină conformitate cu dispozițiile prezentei convenții și să nu diminueze caracterul său universal. În cadrul unor asemenea acorduri, statele pot adopta norme și reglementări care să asigure o mai bună protecție a patrimoniului cultural subacvatic decât cele adoptate în cadrul prezentei convenții.
2. Părțile la astfel de acorduri bilaterale, regionale sau multilaterale pot invita statele care au o legătură verificabilă - în special o legătură culturală, istorică sau arheologică - cu patrimoniul cultural subacvatic, la care se face referire, să adere la aceste acorduri.
3. Prezenta convenție nu modifică drepturile și obligațiile statelor părți privind protecția navelor scufundate, care rezultă din alte acorduri bilaterale, regionale sau multilaterale încheiate înainte de adoptarea prezentei convenții și mai ales dacă acestea sunt conforme obiectivelor sale.

Articolul 7

Patrimoniul cultural subacvatic din apele interioare, din apele arhipelagice și din marea teritorială

1. În exercițiul suveranității lor, statele părți au dreptul exclusiv de a reglementa și autoriza intervenții asupra patrimoniului cultural subacvatic din apele lor interioare, din apele arhipelagice și din marea lor teritorială.
2. Fără a aduce atingere celorlalte acorduri internaționale și normelor de drept internațional privind protecția patrimoniului cultural subacvatic, statele părți vor impune, pentru intervențiile asupra patrimoniului cultural subacvatic din apele lor interioare, din apele arhipelagice și din marea lor teritorială, aplicare Normelor.
3. În exercițiul suveranității lor și conform practicilor generale dintre state, în vederea cooperării pentru adoptarea celor mai bune metode pentru protecția navelor și aeronavelor de stat, statele părți vor trebui să informeze statul parte sub al cărui pavilion se găsesc acestea sau alte state care au o legătură verificabilă cu acestea - în special culturală, istorică ori arheologică - despre descoperirea unor astfel de nave sau aeronave de stat identificabile în interiorul apelor lor arhipelagice și al apelor mării lor teritoriale.

Articolul 8

Patrimoniul cultural subacvatic din zona contiguă

Fără a aduce atingere și în plus față de art. 9 și 10, precum și în aplicarea art. 303 paragraful 2 din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării, statele părți pot reglementa și autoriza intervenții asupra patrimoniului cultural subacvatic din zona lor contiguă. În cadrul acestor acțiuni, vor impune aplicarea Normelor.

Articolul 9

Declararea și notificarea în zona economică exclusivă și pe platoul continental

1. Toate statele părți au responsabilitatea protejării patrimoniului cultural subacvatic din zona economică exclusivă și din cea a platoului continental, conform prezentei convenții. În consecință:
 - a) când un cetățean al statului sau o navă care arborează pavilionul acestuia fac o descoperire ori au în vedere o intervenție asupra patrimoniului cultural subacvatic situat în zona sa economică exclusivă sau pe platoul său continental, statul parte respectiv va cere cetățeanului sau căpitanului vasului să declare această descoperire sau intervenția sa;
 - b) în zona economică exclusivă sau pe platoul continental al unui alt stat parte:

(i) statele părți vor cere cetățeanului lor sau căpitanului vasului să le declare această descoperire ori intervenție atât lor, cât și celui alt stat parte; sau, după caz,
(ii) un stat parte va cere cetățeanului său ori căpitanului vasului să declare descoperirea sau intervenția sa și va asigura transmiterea rapidă și eficace a informației respective tuturor celorlalte state părți.

2. La depunerea instrumentului de ratificare, acceptare, aprobare sau de aderare, fiecare stat parte va preciza modul în care va transmite declarațiile prevăzute la paragraful 1b).

3. Orice stat parte va notifica directorului general descoperirile sau intervențiile asupra patrimoniului cultural subacvatic care i-au fost aduse la cunoștință în baza paragrafului 1.

4. Directorul general va pune imediat la dispoziție tuturor statelor părți orice informație care i-a fost adusă la cunoștință în baza paragrafului 3.

5. Orice stat parte poate informa statul parte în a cărui zonă economică exclusivă sau pe al cărui platou continental se găsește patrimoniul cultural subacvatic că dorește să fie consultat în ceea ce privește modul de asigurare a unei protecții efective a acestui patrimoniu. Această declarație trebuie să se bazeze pe existența unei legături verificabile, în special a unei legături culturale, istorice sau arheologice a aceluși stat cu patrimoniul cultural subacvatic respectiv.

Articolul 10

Protecția patrimoniului cultural subacvatic în zona economică exclusivă și pe platoul continental
1. Nu va putea fi acordată nicio autorizație pentru o intervenție asupra patrimoniului cultural subacvatic situat în zona economică exclusivă sau pe platoul continental decât în conformitate cu dispozițiile prezentului articol.

2. Un stat parte în a cărui zonă economică exclusivă sau pe al cărui platou continental se găsește un patrimoniu cultural subacvatic are dreptul să interzică sau să autorizeze orice intervenție asupra acestui patrimoniu, pentru a împiedica lezarea drepturilor sale suverane sau a jurisdicției sale, așa cum sunt ele recunoscute de dreptul internațional, inclusiv de Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării.

3. Când se descoperă un element de patrimoniu cultural subacvatic sau când se are în vedere o intervenție asupra patrimoniului cultural subacvatic în zona economică exclusivă sau pe platoul continental aparținând unui stat parte, acest stat parte:

a) consultă toate celelalte state părți care și-au manifestat interesul pentru aceasta, conform art. 9 paragraful 5, asupra celui mai bun mod de a proteja patrimoniul cultural subacvatic;

b) coordonează aceste consultări în calitate de stat coordonator, în afară de cazul în care declară explicit că nu dorește să facă acest lucru, situație în care statele părți care și-au manifestat interesul pentru aceasta, conform art. 9 paragraful 5, desemnează un stat coordonator.

4. Fără a aduce atingere obligațiilor tuturor părților de a proteja patrimoniul cultural subacvatic prin adoptarea măsurilor necesare, conforme dreptului internațional, pentru prevenirea oricărui pericol imediat la adresa patrimoniului cultural subacvatic, în special jaful, statul coordonator poate să ia toate măsurile oportune și/sau să acorde toate autorizațiile necesare, conform prezentei convenții, și, la nevoie, înainte de orice consultare, pentru prevenirea oricărui pericol imediat la adresa patrimoniului cultural subacvatic, pericol determinat fie de acțiuni umane, fie de alte cauze, inclusiv jaful. Pentru adoptarea acestor măsuri poate fi solicitată asistența altor state părți.

5. Statul coordonator:

a) pune în aplicare măsurile de protecție care au fost convenite de statele participante la consultare, inclusiv statul coordonator, cu excepția cazului în care statele consultate, inclusiv statul coordonator, decid ca aceste măsuri să fie puse în aplicare de un alt stat parte;

b) eliberează toate autorizațiile necesare pentru punerea în aplicare a măsurilor astfel stabilite, conform Normelor, cu excepția cazului în care statele consultate, inclusiv statul coordonator, decid ca aceste autorizații să fie eliberate de un alt stat parte;

c) poate realiza orice fel de cercetare preliminară necesară asupra patrimoniului cultural subacvatic și eliberează toate autorizațiile necesare în respectiva situație și transmite fără întârziere directorului general rezultatele acestei cercetări, iar acesta pune imediat aceste informații la dispoziția celorlalte state părți.

6. În coordonarea acestor consultări, în adoptarea acestor măsuri și prin realizarea oricărui cercetări preliminare sau eliberarea de autorizații în baza prezentului articol, statul coordonator acționează în numele statelor părți în ansamblul lor și nu în propriul său interes. O astfel de acțiune nu poate constitui prin ea însăși baza vreunui fel de revendicare a unui drept preferențial sau jurisdicțional neconsacrat prin dreptul internațional și, în special, prin Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării.

7. Sub rezerva dispozițiilor paragrafelor 2 și 4, nicio intervenție asupra vreunei nave sau aeronave de stat nu poate fi realizată fără acordul statului sub al cărui pavilion aceasta se găsește sau fără colaborarea statului coordonator.

Articolul 11

Declararea și notificarea în Zonă

1. Toate statele părți au responsabilitatea protejării patrimoniului cultural subacvatic din Zonă,

conform prezentei convenții și art. 149 din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării. În consecință, când un cetățean al unui stat parte sau un vas care arborează pavilionului său face o descoperire ori are intenția să realizeze o intervenție asupra patrimoniului cultural subacvatic situat în Zonă, acest stat parte va cere cetățeanului său ori căpitanului vasului să îi raporteze această descoperire sau intervenție.

2. Statele părți vor notifica directorului general și secretarului general al Autorității Internaționale a Fundurilor Marine descoperirile sau intervențiile asupra patrimoniului cultural subacvatic care le-au fost astfel semnalate.

3. Directorul general pune fără întârziere la dispoziția tuturor statelor părți informațiile care îi sunt astfel notificate.

4. Orice stat parte poate declara directorului general că dorește să fie consultat asupra modului în care se asigură protecția efectivă a acestui patrimoniu cultural subacvatic. Această declarație trebuie să se bazeze pe existența unei legături verificabile între statul respectiv și acel patrimoniu cultural subacvatic, ținând cont mai ales de drepturile preferențiale ale statelor, de natură culturală, istorică sau arheologică.

Articolul 12

Protecția patrimoniului cultural subacvatic în Zonă

1. Nu va putea fi eliberată nicio autorizație pentru o intervenție asupra patrimoniului cultural subacvatic situat în Zonă decât în conformitate cu dispozițiile prezentului articol.

2. Directorul general invită toate statele părți care și-au exprimat interesul, conform art. 11 paragraful 4, să se consulte asupra celui mai bun mod de a proteja patrimoniul cultural subacvatic și să desemneze un stat parte care să coordoneze aceste consultări în calitate de stat coordonator. Directorul general va invita și Autoritatea Internațională a Fundurilor Marine să participe la astfel de consultări.

3. Toate statele părți pot lua orice măsură pe care o consideră oportună, conform prezentei convenții, la nevoie înaintea oricărei consultări, pentru a preîntâmpina orice pericol imediat la adresa patrimoniului cultural subacvatic, fie că acest pericol este rezultatul activității umane, fie că este datorat altor cauze, și, cu deosebire, jafului.

4. Statul coordonator:

a) pune în aplicare măsurile de protecție care au fost stabilite de statele participante la consultare, inclusiv statul coordonator, cu excepția cazului în care statele participante la consultare, inclusiv statul coordonator, decid ca aceste măsuri să fie puse în aplicare de un alt stat parte; și

b) eliberează toate autorizațiile necesare în vederea aplicării măsurilor astfel convenite, în conformitate cu prezenta convenție, cu excepția cazului în care statele participante la consultare, inclusiv statul coordonator, decid ca aceste autorizații să fie eliberate de un alt stat parte.

5. Statul coordonator poate realiza orice cercetare preliminară necesară a patrimoniului cultural subacvatic, eliberează toate autorizațiile necesare în acest scop și transmite fără întârziere rezultatele acestora directorului general, care pune imediat aceste informații la dispoziția celorlalte state părți.

6. În coordonarea acestor consultări, în adoptarea acestor măsuri și prin realizarea oricăror cercetări preliminare sau eliberarea de autorizații în baza prezentului articol, statul coordonator acționează în beneficiul întregii umanități, în numele tuturor statelor părți. În ceea ce privește patrimoniul vizat, o atenție deosebită se acordă drepturilor preferențiale ale statelor, de origine culturală, istorică sau arheologică.

7. Niciun stat parte nu va întreprinde sau autoriza intervenții asupra vreunei nave sau aeronave de stat în Zonă fără acordul statului sub al cărui pavilion aceasta se găsește.

Articolul 13

Imunitatea suverană

Nu sunt obligate să raporteze descoperirile de patrimoniu cultural subacvatic, conform art. 9, 10, 11 și 12, navele de război și alte nave guvernamentale sau aeronave militare care beneficiază de imunitate suverană, care funcționează în scopuri necomerciale în cursul operațiunilor lor obișnuite și care nu iau parte la intervenții asupra patrimoniului cultural subacvatic. Totuși, prin adoptarea de măsuri care să nu aibă efecte negative asupra operațiunilor sau capacităților operaționale ale navelor de război, ale altor nave guvernamentale sau aeronave militare care beneficiază de imunitate suverană și care operează în scopuri necomerciale, statele părți veghează ca acestea să se conformeze, pe cât este posibil și realizabil, dispozițiilor art. 9, 10, 11 și 12.

Articolul 14

Controlul asupra intrărilor în teritoriu, asupra comerțului și posesiei

Statele părți iau măsuri pentru a împiedica intrarea pe teritoriul lor, comerțul și posesia de elemente de patrimoniu cultural subacvatic exportate ilicit și/sau recuperate, atunci când această recuperare a fost realizată cu încălcarea dispozițiilor prezentei convenții.

Articolul 15

Neutilizarea zonelor din jurisdicția părților

Statele părți vor lua măsuri pentru a interzice utilizarea teritoriului lor, inclusiv a porturilor maritime, precum și a insulelor artificiale, instalațiilor și structurilor din jurisdicția lor exclusivă sau plasate sub controlul lor exclusiv, în scopul realizării de intervenții asupra patrimoniului cultural subacvatic neconforme cu dispozițiile prezentei convenții.

Articolul 16

Măsuri privind cetățenii și navele

Statele părți iau toate măsurile pe care le consideră oportune pentru a se asigura că cetățenii lor și navele care arborează pavilionul lor nu vor realiza intervenții asupra patrimoniului cultural subacvatic în modalități care nu sunt conforme cu prezenta convenție.

Articolul 17

Sanțiuni

1. Toate statele părți vor impune sanțiuni pentru încălcarea măsurilor pe care le-a adoptat în vederea punerii în aplicare a prezentei convenții.
2. Sanțiunile aplicabile pentru încălcarea acestor măsuri trebuie să fie suficient de severe pentru a garanta respectarea prezentei convenții și pentru a descuraja aceste infracțiuni, oriunde acestea ar putea avea loc, și trebuie să îi priveze pe contravenienți de profiturile obținute din activitățile lor ilicite.
3. Statele părți cooperează pentru a asigura aplicarea sancțiunilor decise în baza prezentului articol.

Articolul 18

Confiscarea și dispunerea de elemente de patrimoniu cultural subacvatic

1. Fiecare stat parte va lua măsuri în vederea confiscării, pe teritoriul său, a elementelor de patrimoniu cultural subacvatic care au fost recuperate într-o manieră neconformă cu dispozițiile prezentei convenții.
2. Fiecare stat parte care a confiscat elemente de patrimoniu cultural subacvatic în aplicarea prezentei convenții le va înregistra, le va proteja și va lua toate măsurile necesare pentru a asigura stabilizarea lor.
3. Fiecare stat parte care a confiscat elemente de patrimoniu cultural subacvatic în aplicarea prezentei convenții va notifica acest lucru directorului general și oricărui stat care are o legătură verificabilă cu respectivul patrimoniu cultural subacvatic, în special o legătură culturală, istorică sau arheologică.
4. Statul parte care a confiscat elemente de patrimoniu cultural subacvatic va face astfel încât să se dispună de acestea în interes general, ținând seama de imperativele de conservare și cercetare, de necesitatea reconstituirii colecțiilor dispersate, de cerințele în materie de acces al publicului, de expunere și educație, precum și de interesele oricărui stat care are o legătură verificabilă cu respectivul patrimoniu cultural subacvatic, în special o legătură culturală, istorică sau arheologică.

Articolul 19

Cooperarea și schimbul de informații

1. Părțile cooperează și își acordă reciproc asistență în vederea asigurării protejării și gestionării patrimoniului cultural subacvatic în cadrul prezentei convenții, mai ales, când acest lucru este posibil, prin colaborare în ceea ce privește explorarea, excavarea, documentarea, conservarea, studiul și punerea în valoare a acestui patrimoniu.
2. În măsura în care obiectivele prezentei convenții o permit, toate statele părți vor face schimb de informații cu alte state părți în ceea ce privește, mai ales, descoperirea de elemente ale acestui patrimoniu, localizarea lor, elementele care au fost excavate sau recuperate fără respectarea prevederilor prezentei convenții sau cu încălcarea altor dispoziții din dreptul internațional, precum și metodele și tehnicile științifice adecvate și evoluția dreptului aplicabil acestui patrimoniu.
3. Informațiile referitoare la descoperirea sau localizarea de elemente ale patrimoniului cultural subacvatic, care sunt comunicate între statele părți sau între UNESCO și statele părți, vor avea un caracter confidențial și vor fi comunicate exclusiv serviciilor competente ale statelor părți, în măsura în care acest lucru este conform legislației lor naționale, atât timp cât divulgarea lor ar putea pune în pericol conservarea respectivelor elemente ale acestui patrimoniu.
4. Fiecare stat parte va lua toate măsurile pe care le consideră oportune, inclusiv, dacă este posibil, prin utilizarea bazelor de date internaționale corespunzătoare pentru a difuza informațiile de care dispune asupra patrimoniului cultural subacvatic excavat sau recuperat cu încălcarea prevederilor prezentei convenții sau a dreptului internațional.

Articolul 20

Sensibilizarea publicului

Fiecare stat parte va lua toate măsurile posibile pentru a determina publicul să înțeleagă valoarea și interesul patrimoniului cultural subacvatic și importanța protecției acestuia prin prezenta convenție.

Articolul 21

Formarea pentru arheologia subacvatică

Toate statele părți vor coopera în scopul de a oferi o formare profesională în domeniul arheologiei subacvatice, precum și al tehnicilor de conservare a patrimoniului cultural subacvatic și pentru realizarea, în condiții prestabilite, a unor transferuri de tehnologie în domeniul patrimoniului cultural subacvatic.

Articolul 22

Autoritățile competente

1. Pentru a veghea la corecta punere în aplicare a prezentei convenții, statele părți își vor crea autorități competente în domeniu sau le vor consolida, dacă este cazul, pe cele existente, pentru a iniția crearea, administrarea și actualizarea unui inventar al patrimoniului cultural subacvatic și pentru a asigura în mod eficace protecția, conservarea, punerea în valoare și gestionarea patrimoniului cultural subacvatic, precum și cercetările și educația necesare.
2. Statele părți vor comunica directorului general numele și adresa autorităților competente în materie de patrimoniu cultural subacvatic.

Articolul 23

Conferințele statelor părți

1. Directorul general va convoca o conferință a statelor părți înainte de împlinirea unui an de la intrarea în vigoare a prezentei convenții, apoi cel puțin o dată la 2 ani. Directorul general poate convoca o conferință extraordinară a statelor părți, la cererea majorității acestora.
2. Conferința statelor părți va stabili funcțiile și responsabilitățile proprii.
3. Conferința statelor părți va adopta propriul regulament interior.
4. Conferința statelor părți poate stabili un consiliu consultativ științific și tehnic, format din experți numiți de statele părți, cu respectarea principiilor distribuției geografice echitabile și echilibrului între sexe.
5. Consiliul consultativ științific și tehnic acordă asistență Conferinței statelor părți, în funcție de nevoile acesteia, în probleme cu caracter științific sau tehnic privind punerea în aplicare a Normelor.

Articolul 24

Secretariatul convenției

1. Directorul general asigură secretariatul prezentei convenții.
2. Funcțiile secretariatului cuprind, între altele:
 - a) organizarea conferințelor statelor părți, conform art. 23 paragraful 1;
 - b) asistarea statelor părți în vederea punerii în aplicare a deciziilor Conferinței statelor părți.

Articolul 25

Rezolvarea pașnică a diferendelor

1. Orice diferend între două sau mai multe state părți în legătură cu interpretarea sau aplicarea prezentei convenții va face obiectul unor negocieri purtate cu bună-credință sau prin alte mijloace de rezolvare pașnică, la alegerea lor.
2. Dacă aceste negocieri nu permit rezolvarea diferendului într-un termen rezonabil, acesta poate fi supus medierii UNESCO, cu acordul statelor părți implicate.
3. Dacă nu se face apel la mediere sau dacă medierea nu permite găsirea unei rezolvări, oricărui diferend i se aplică, mutatis mutandis, dispozițiile referitoare la rezolvarea diferendelor, enunțate în partea a XV-a a Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării, indiferent dacă aceste state sunt sau nu parte la Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării.
4. Orice procedură aleasă de un stat parte la prezenta convenție și la Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării, în temeiul art. 287 din aceasta, se aplică rezolvării diferendelor în virtutea prezentului articol, în afara cazului în care acest stat parte a ales, în momentul în care a ratificat, a acceptat, a aprobat ori a aderat la prezenta convenție sau în orice alt moment ulterior, o altă procedură, în conformitate cu art. 287, de rezolvare a diferendelor care ar rezultă din prezenta convenție.
5. În momentul în care a ratificat, a acceptat, a aprobat ori a aderat la prezenta convenție sau în

orice alt moment ulterior, un stat parte la prezenta convenție care nu este parte la Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării este liber să-și aleagă, printr-o declarație scrisă, unul sau mai multe dintre mijloacele enunțate la art. 287 paragraful 1 din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării, în vederea rezolvării diferendelor în temeiul prezentului articol. Art. 287 se aplică acestei declarații, precum și oricărui diferend în care acest stat este parte și care nu este vizat de o declarație în vigoare. Pentru conciliere și arbitraj, conform anexelor V și VII la Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării, acest stat este abilitat să desemneze conciliatori și arbitri care să fie incluși pe listele menționate în art. 2 din anexa V și în art. 2 din anexa VII, în vederea rezolvării diferendelor rezultate din prezenta convenție.

Articolul 26

Ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea

1. Prezenta convenție este supusă ratificării, acceptării sau aprobării statelor membre ale UNESCO.
2. Prezenta convenție este supusă aderării:
 - a) statelor nemembre ale UNESCO, dar membre ale Organizației Națiunilor Unite sau membre ale unei instituții specializate din sistemul Națiunilor Unite sau al Agenției Internaționale a Energiei Atomice, precum și a statelor părți la Statutul Curții Internaționale de Justiție, precum și a oricărui stat invitat să adere la ea de către Conferința generală a UNESCO;
 - b) teritoriilor care beneficiază de o autonomie internă completă, recunoscută ca atare de Organizația Națiunilor Unite, dar care nu sunt pe deplin independente, conform Rezoluției 1514 (XV) a Adunării Generale, și care sunt competente în chestiunile la care face referire prezenta convenție, având inclusiv competența de a încheia tratate în aceste domenii.
3. Instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare vor fi depuse la directorul general.

Articolul 27

Intrarea în vigoare

Prezenta convenție va intra în vigoare la 3 luni de la data depunerii celui de-al 20-lea instrument la care face referire art. 26, dar numai pentru cele 20 de state sau teritorii care vor fi depus astfel respectivul instrument. Prezenta convenție va intra în vigoare pentru oricare alt stat sau teritoriu la 3 luni de la depunerea de către acesta a respectivului instrument.

Articolul 28

Declarația referitoare la apele continentale

La data ratificării, acceptării, aprobării sau aderării la prezenta convenție sau la orice dată ulterioară, orice stat parte poate declara că Normele se aplică apelor sale continentale care nu au caracter maritim.

Articolul 29

Limitarea ariei geografice de aplicare

La data ratificării, acceptării, aprobării sau aderării la prezenta convenție, un stat sau un teritoriu poate stipula, printr-o declarație către depozitarul prezentei convenții, că aceasta nu se aplică anumitor părți specificate ale teritoriului său, ale apelor sale interioare, ale apelor sale arhipelagice sau ale mării sale teritoriale și va preciza care sunt motivele pentru care face acest lucru. Pe cât posibil și în cel mai scurt termen posibil, statul respectiv se va strădui să creeze condițiile care să permită aplicarea prezentei convenții și în zonele specifice precizate în declarația sa; din momentul în care acest lucru va fi realizat, acesta își va retrage declarația, total sau parțial.

Articolul 30

Rezerve

Cu excepția art. 29, nu pot fi formulate rezerve la adresa prezentei convenții.

Articolul 31

Amendamente

1. Orice stat parte poate propune amendamente la prezenta convenție, prin comunicare scrisă adresată directorului general. Directorul general va transmite această comunicare tuturor statelor părți. Dacă, în următoarele 6 luni de la data transmiterii comunicării, cel puțin jumătate din numărul statelor părți răspunde favorabil solicitării, directorul general va prezenta respectiva propunere la următoarea conferință a statelor părți pentru discuții și eventuală adoptare.
2. Amendamentele se adoptă cu majoritatea a două treimi din numărul statelor părți prezente și participante la vot.
3. Odată adoptate, amendamentele la prezenta convenție sunt înaintate statelor părți pentru ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

4. Pentru statele părți care le-au ratificat, acceptat, aprobat sau care au aderat la acestea, amendamentele la prezenta convenție intră în vigoare în termen de 3 luni de la depunerea instrumentelor la care se face referire în paragraful 3 de către două treimi din numărul statelor părți. Ulterior, pentru orice stat sau teritoriu care ratifică, acceptă, aprobă sau care aderă la respectivul amendament, acesta intră în vigoare la 3 luni de la data depunerii de către statul parte a instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau de aderare.

5. Un stat sau un teritoriu care devine parte la prezenta convenție după intrarea în vigoare a unui amendament în conformitate cu paragraful 4, cu excepția cazului în care își va fi exprimat o intenție diferită, este considerat:

- a) parte la prezenta convenție așa cum a fost amendată; și
- b) parte la prezenta convenție neamendată în legătură cu orice alt stat parte care nu este obligat prin acest amendament.

Articolul 32

Denunțarea

1. Un stat parte poate denunța prezenta convenție printr-o notificare scrisă adresată directorului general.
2. Denunțarea intră în vigoare la 12 luni de la data primirii notificării, cu excepția situației în care notificarea prevede o dată ulterioară.
3. Denunțarea nu va afecta cu nimic datoria niciunui stat parte de a se achita de obligațiile enunțate în prezenta convenție, cărora trebuie să li se conformeze în baza dreptului internațional, independent de aceasta.

Articolul 33

Normele

Normele anexate la prezenta convenție sunt parte integrantă a acesteia și, cu excepția situației în care există o dispoziție contrară explicită, orice trimitere la prezenta convenție se referă și la Norme.

Articolul 34

Înregistrarea la Organizația Națiunilor Unite

Conform prevederilor art. 102 din Carta Națiunilor Unite, prezenta convenție va fi înregistrată la Secretariatul Organizației Națiunilor Unite, la cererea directorului general.

Articolul 35

Versiunile autorizate

Prezenta convenție a fost redactată în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă, toate cele 6 texte fiind în mod egal autentice.

Anexa

NORME

privind intervențiile asupra patrimoniului cultural subacvatic

I. Principii generale

Norma 1. Pentru protecția patrimoniului cultural subacvatic, conservarea în situ va fi considerată ca fiind prima opțiune. Prin urmare, intervențiile asupra patrimoniului cultural subacvatic nu vor fi autorizate decât dacă sunt realizate într-o manieră compatibilă cu protecția acestui patrimoniu și pot fi autorizate, cu această condiție, dacă contribuie în mod semnificativ la protejarea, cunoașterea sau punerea în valoare a patrimoniului amintit.

Norma 2. Exploatarea comercială a patrimoniului cultural subacvatic în scopuri de tranzacționare sau speculă ori dispersia sa iremediabilă sunt fundamentale incompatibile cu protecția și buna administrare a acestui patrimoniu. Elementele patrimoniului cultural subacvatic nu pot face obiectul nici al unor tranzacții, nici al unor operațiuni de vânzare, cumpărare sau troc ca bunuri comerciale.

Prezenta normă nu poate fi interpretată ca împiedicând:

- a) furnizarea de servicii arheologice profesionale sau de servicii conexe necesare, a căror natură și ale căror scopuri sunt întru totul conforme prezentei convenții, fiind supuse autorizării de către autoritățile competente;
- b) depozitarea de elemente de patrimoniu cultural subacvatic, recuperate în cadrul unui proiect de cercetare desfășurat în conformitate cu prezenta convenție, atâta vreme cât aceasta nu aduce atingere interesului științific sau cultural ori integrității elementelor recuperate și nici nu determină împrăștierea lor iremediabilă; este conformă normelor 33 și 34 și este supusă autorizării de către autoritățile competente.

Norma 3. Intervențiile asupra patrimoniului cultural subacvatic nu trebuie să aibă asupra acestuia efecte negative mai mari decât este necesar pentru atingerea obiectivelor proiectului.

Norma 4. Intervențiile asupra patrimoniului cultural subacvatic vor utiliza tehnici și metode de prospectare nondistructive de preferință pentru recuperarea obiectelor. Dacă excavarea sau recuperarea se dovedesc necesare în scopuri de cercetare științifică sau de protecție definitivă a patrimoniului cultural subacvatic, trebuie să fie utilizate metodele și tehnicile cele mai puțin distructive și să fie favorizată conservarea vestigiilor.

Norma 5. Intervențiile asupra patrimoniului cultural subacvatic vor evita să afecteze inutil resturile umane și locurile sacre.

Norma 6. Intervențiile asupra patrimoniului cultural subacvatic vor fi strict reglementate, astfel încât informația culturală, istorică și arheologică colectată să fie înregistrată în mod corespunzător.

Norma 7. Accesul în situ al publicului la patrimoniul cultural subacvatic trebuie încurajat, cu excepția cazurilor în care un astfel de acces este incompatibil cu protecția și administrarea sitului.

Norma 8. Cooperarea internațională în materia intervenției asupra patrimoniului cultural subacvatic va fi încurajată în scopul de a înlesni schimburile eficiente între arheologi și alți specialiști competenți și de a folosi cât mai bine competențele acestora.

II. Propunerea de proiect

Norma 9. Înaintea oricărei intervenții asupra patrimoniului cultural subacvatic va trebui elaborată o propunere de proiect care va fi supusă spre aprobare autorităților competente și avizării de către comunitatea științifică.

Norma 10. Propunerea de proiect va cuprinde:

- a) o evaluare a studiilor preexistente sau preliminare;
- b) enunțarea obiectivelor proiectului;
- c) metodele și tehnicile care vor fi utilizate;
- d) planul de finanțare;
- e) calendarul prevăzut pentru realizarea proiectului;
- f) componența echipei responsabile de proiect, cu indicarea calificărilor, funcțiilor și a experienței fiecăruia dintre membrii săi;
- g) planurile de analiză și alte activități de realizat ulterior muncii pe șantier;
- h) un program de conservare a materialului arheologic și a sitului, în strânsă cooperare cu autoritățile competente;
- i) un proiect de administrare și de întreținere a sitului pe întreaga durată a proiectului;
- j) un program de documentare;
- k) un plan de securitate;
- l) o politică de mediu;
- m) modalitățile de colaborare cu muzee și alte instituții, în special științifice;
- n) un plan de pregătire a rapoartelor;
- o) modalitățile de depozitare a arhivelor, inclusiv a elementelor de patrimoniu cultural subacvatic recuperate; și
- p) un program de publicare.

Norma 11. Intervențiile asupra patrimoniului cultural subacvatic trebuie să se desfășoare conform propunerii de proiect aprobate de autoritățile competente.

Norma 12. În caz de descoperire neprevăzută sau de schimbare a circumstanțelor, propunerea de proiect va fi reexaminată și modificată cu aprobarea autorităților competente.

Norma 13. În cazurile de urgență sau de descoperire întâmplătoare, pot fi autorizate intervenții asupra patrimoniului cultural subacvatic, inclusiv măsuri de conservare sau intervenții de scurtă durată, în special pentru stabilizarea sitului, chiar și în absența unei propuneri de proiect, în vederea conservării patrimoniului cultural subacvatic.

III. Studiul prealabil

Norma 14. Studiul prealabil la care face referire norma 10 a) cuprinde o evaluare a interesului pe care îl prezintă respectivul patrimoniu cultural subacvatic și mediul său înconjurător, precum și a riscurilor la adresa acestora pe care le presupune proiectul avut în vedere și posibilitatea de a colecta date care să corespundă obiectivelor proiectului.

Norma 15. Evaluarea va cuprinde și studiile de bază asupra observațiilor istorice și arheologice disponibile, caracteristicile arheologice și de mediu ale sitului și consecințele pe care orice eventuală intruziune le-ar putea avea asupra stabilității pe termen lung a patrimoniului cultural subacvatic afectat de intervenții.

IV. Obiective, metode și tehnici ale proiectului

Norma 16. Metodologia va fi conformă obiectivelor proiectului, iar tehnicile utilizate vor fi cât mai neinvazive posibil.

V. Finanțarea

Norma 17. Cu excepția cazurilor în care protecția patrimoniului cultural subacvatic este urgentă, înainte de începerea oricărei intervenții va fi asigurată o bază de finanțare adecvată pentru aceasta, la un nivel suficient pentru a duce la bun sfârșit toate etapele prevăzute în propunerea de proiect, inclusiv conservarea, documentarea și administrarea materialului arheologic recuperat, precum și elaborarea și publicarea de rapoarte.

Norma 18. Propunerea de proiect va demonstra posibilitatea finanțării complete a proiectului, de exemplu prin obținerea unor garanții.

Norma 19. Propunerea de proiect va cuprinde un plan de urgență care să garanteze conservarea

patrimoniului cultural subacvatic și documentarea aferentă în cazul în care finanțarea prevăzută ar fi întreruptă.

VI. Durata proiectului - calendarul

Norma 20. Înainte de orice intervenție va fi stabilit un calendar corespunzător pentru garantarea îndeplinirii tuturor etapelor din propunerea de proiect, inclusiv conservarea, documentarea și administrarea elementelor de patrimoniu cultural subacvatic recuperate, precum și elaborarea și publicarea de rapoarte.

Norma 21. Propunerea de proiect va cuprinde un plan de urgență care să garanteze conservarea patrimoniului cultural subacvatic și a documentației aferente în cazul oricărei întreruperi sau încheieri anticipate a proiectului.

VII. Competențe și calificări

Norma 22. Intervențiile asupra patrimoniului cultural subacvatic nu pot fi realizate decât sub conducerea și controlul și în prezența în mod regulat a unui specialist calificat în domeniul arheologiei subacvatice, având competența științifică corespunzătoare naturii proiectului.

Norma 23. Toți membrii echipei responsabile de proiect vor avea calificările necesare și o competență recunoscută corespunzătoare atribuțiilor lor în cadrul proiectului.

VIII. Conservarea și administrarea sitului

Norma 24. Programul de conservare va cuprinde prevederi privind întreținerea vestigiilor arheologice în cursul intervențiilor asupra patrimoniului cultural subacvatic, în timpul transportării lor și pe termen lung. Conservarea se va face după standardele profesionale în vigoare.

Norma 25. Programul de administrare a sitului va cuprinde prevederi privind protecția și gestionarea în situ a patrimoniului cultural subacvatic, în cursul lucrărilor de șantier și ulterior. Programul va cuprinde informarea publicului, introducerea de mijloace acceptabile de stabilizare, monitorizare și protecție a sitului împotriva intruziunilor.

IX. Documentarea

Norma 26. Programul de documentare va cuprinde documentarea detaliată a intervențiilor asupra patrimoniului cultural subacvatic, inclusiv un raport de activitate realizat conform standardelor profesionale și de documentare arheologică în vigoare.

Norma 27. Documentarea va cuprinde cel puțin un inventar detaliat al sitului, cu indicarea provenienței elementelor de patrimoniu subacvatic deplasate sau recuperate în cadrul intervenției asupra patrimoniului cultural subacvatic, carnetele de șantier, planurile, desenele, secțiunile, precum și fotografiile și documentele pe orice alt tip de suport.

X. Securitate

Norma 28. Va fi stabilit un plan de securitate adecvat în vederea garantării securității și sănătății membrilor echipei responsabile de proiect, precum și ale terților. Acest plan va fi în conformitate cu dispozițiile legale și profesionale în vigoare.

XI. Mediul înconjurător

Norma 29. Va fi elaborată o politică de mediu adecvată pentru a preveni orice acțiune care ar afecta inutil starea fundului mării și viața marină.

XII. Rapoartele

Norma 30. Vor fi prezentate, conform calendarului prevăzut în propunerea de proiect, rapoarte intermediare și un raport final care vor fi păstrate în arhivele publice corespunzătoare.

Norma 31. Rapoartele vor cuprinde:

- a) o prezentare a obiectivelor;
- b) o prezentare a metodelor și tehnicilor utilizate;
- c) o prezentare a rezultatelor obținute;
- d) documentația grafică și fotografică de bază pentru toate fazele intervenției;
- e) recomandări privind conservarea și gestionarea sitului și a tuturor elementelor de patrimoniu cultural subacvatic recuperate, precum și a celor din cadrul sitului; și
- f) recomandări pentru activități ulterioare.

XIII. Conservarea arhivelor proiectului

Norma 32. Modalitățile de conservare a arhivelor proiectului vor fi hotărâte înainte de începerea oricărei intervenții și vor fi incluse în propunerea de proiect.

Norma 33. Arhivele proiectului, cuprinzând elementele de patrimoniu cultural recuperate și o copie a întregii documentații de suport, vor fi, pe cât posibil, păstrate intacte și complete, sub formă de colecții, astfel încât să fie accesibile specialiștilor și publicului și să se permită conservarea lor. Acest lucru se va realiza cât mai rapid și nu mai târziu de 10 ani de la încheierea proiectului, în măsura în care acest lucru este compatibil cu conservarea patrimoniului cultural subacvatic.

Norma 34. Arhivele proiectului vor fi gestionate conform normelor profesionale internaționale și supuse autorizării de către serviciile competente.

XIV. Publicarea

Norma 35. Proiectele vor include, pe cât posibil, acțiuni educaționale și de popularizare a rezultatelor proiectului destinate publicului larg.

Norma 36. O sinteză finală a fiecărui proiect:

- a) va fi făcută publică cât mai repede posibil, ținând seama de complexitatea proiectului și de natura confidențială sau delicată a informației; și
- b) va fi păstrată în arhivele publice corespunzătoare.

Făcut la Paris, în această zi de 6 noiembrie 2001, în două exemplare în mod egal autentice, care

poartă semnătura președintelui celei de a 31-a sesiuni a Conferinței generale și a directorului general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură, care vor fi depuse în arhivele UNESCO; copii certificate conforme ale acestora vor fi remise tuturor statelor și teritoriilor la care face referire art. 26, precum și Organizației Națiunilor Unite.

Depozitar:

UNESCO

Intrarea în vigoare:

În conformitate cu prevederile art. 27, această convenție va intra în vigoare la 3 luni de la data depunerii celui de al 20-lea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, dar numai pentru cele 20 de state sau teritorii care vor fi depus astfel respectivul instrument. Convenția va intra în vigoare pentru oricare alt stat sau teritoriu la 3 luni de la depunerea de către acesta a respectivului instrument.

Texte autentice:

Arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă

State părți:

Lista în ordine alfabetică

Convenția asupra protecției patrimoniului cultural subacvatic*1)

*1) În conformitate cu art. 27, această convenție va intra în vigoare la 3 luni de la data depunerii celui de al 20-lea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, dar numai pentru cele 20 de state sau teritorii care vor fi depus astfel respectivul instrument. Convenția va intra în vigoare pentru oricare alt stat sau teritoriu la 3 luni de la depunerea de către acesta a respectivului instrument.

State	Data depunerii instrumentului	Tipul instrumentului
1. Bulgaria	6.10.2003	Ratificare
2. Croația	1.12.2004	Ratificare
3. Libia	23.06.2005	Ratificare
4. Lituania	12.06.2006	Ratificare
5. Mexic	5.07.2006	Ratificare
6. Nigeria	21.10.2005	Ratificare
7. Panama	20.05.2003	Ratificare
8. Spania	6.06.2005	Ratificare

Lista în ordine cronologică

Convenția asupra protecției patrimoniului cultural subacvatic*1)

*1) În conformitate cu art. 27, această convenție va intra în vigoare la 3 luni de la data depunerii celui de al 20-lea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, dar numai pentru cele 20 de state sau teritorii care vor fi depus astfel respectivul instrument. Convenția va intra în vigoare pentru oricare alt stat sau teritoriu la 3 luni de la depunerea de către acesta a respectivului instrument.

State	Data depunerii instrumentului	Tipul instrumentului
1. Panama	20.05.2003	Ratificare
2. Bulgaria	6.10.2003	Ratificare
3. Croația	1.12.2004	Ratificare
4. Spania	6.06.2005	Ratificare
5. Libia	23.06.2005	Ratificare
6. Nigeria	21.10.2005	Ratificare
7. Lituania	12.06.2006	Ratificare
8. Mexic	5.07.2006	Ratificare
